

Bijlage 4: Eindverslag inspraak nieuwe Algemene Plaatselijke Verordening Leidschendam-Voorburg

behorende bij de aanvullende raadsbrief van 1 september 2009 (2009/22957) en het raadsbesluit van 22 september 2009 (2009/19787)

Inspraak procedure

Op 26 mei 2009 heeft het college ingestemd met de ontwerptekst voor de nieuwe Algemene Plaatselijke Verordening Leidschendam-Voorburg (APV) en deze vrijgegeven voor inspraak.

Het ontwerp van de nieuwe APV is vervolgens bekendgemaakt in de Gemeenterubriek van 4 juni 2009 en tegelijkertijd op de website van de gemeente.

De bekendmaking bevatte een korte opsomming van de belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de huidige APV, waar en wanneer de stukken ter inzage liggen, en de vermelding van de mogelijkheid om schriftelijk of mondeling op het ontwerp te reageren.

De ontwerpverordening (artikelen, toelichting en een opsomming van de belangrijkste verschillen tussen de nieuwe en de huidige APV), evenals de huidige APV (artikelen en toelichting) hebben van 4 juni tot en met 1 juli 2009 ter inzage gelegen in de beide servicecentra. De stukken waren in die periode tevens te raadplegen via de website van de gemeente.

Ingediende zienswijzen

Er zijn 3 schriftelijke inspraakreacties (zienswijzen) ontvangen over de volgende ontwerp-artikelen:

1. Artikel 2:28 Exploitatievergunning horecabedrijf (de heer Kock)
2. Hoofdstuk 4, Afdeling 3 Het bewaren van houtopstanden (de heer Timmer)
3. Artikel 5:9 Parkeren van uitzichtbelemmerende voertuigen (mevrouw Oosterveer)

Hierna wordt per zienswijze een korte samenvatting gegeven, gevolgd door een reactie daarop en een conclusie.

In de bijlagen zijn de complete zienswijzen opgenomen.

1. Zienswijze over art. 2:28 Exploitatievergunning horecabedrijf

1.1 Samenvatting

De persoon van de horecaondernemer is van groot belang voor de wijze van exploitatie van zijn horecabedrijf, of het horecabedrijf overlast voor de woon- en leefomgeving veroorzaakt, en of er eventueel criminele activiteiten plaatsvinden. De heer Kock mist daarom in artikel 2:28 APV een weigeringsgrond omtrent het levensgedrag van ondernemer en leidinggevende.

Een toets omtrent het levensgedrag kan wel plaatsvinden wanneer het om een alcoholverstrekkend horecabedrijf gaat.

(In andere gevallen) kan bij twijfel een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG) worden gevraagd.

De VOG-toets is echter beperkt en biedt de burger onvoldoende bescherming tegen een leidinggevende of horecaondernemer die niet van goed levensgedrag is. Dit speelt (o.a.) bij coffeeshops, een sector die volgens de heer Kock per definitie crimineel is.

Uiteraard kan de gemeente een Bibob-toets uitvoeren. Maar deze duurt vaak langer dan 6 maanden (veel ondernemers kunnen een dergelijke lange periode zonder inkomen niet bolwerken), is voor de gemeente arbeidsintensief en is derhalve kostbaar voor de burger. Door invoering van een weigeringsgrond omtrent het levensgedrag in de APV (zoals in de Drank-en Horecawet) hoeft minder vaak een Bibob-toets te worden gedaan, omdat het levensgedrag dan aan die weigeringsgrond getoetst kan worden.

1.2 Reactie op de zienswijze

Vooraf: horeca en vergunningen

Horecabedrijven hebben een zogeheten “exploitatievergunning” nodig op basis van de APV. Het motief of de reden hiervoor is de bescherming van de openbare orde. Enkele horecabedrijven zijn hiervan vrijgesteld, zoals tearooms, ijssalons, hotels, pensions e.d.

Wanneer een horecabedrijf alcohol verstrekt, heeft dat bedrijf daarnaast een “drank-en horecavergunning” nodig op basis van de Drank-en Horecawet. Aan deze wet liggen primair sociaal-hygiënische en sociaal-economische motieven ten grondslag.

De regeling “omtrent het levensgedrag”, waar de heer Kock op doelt, staat in artikel 8, lid 2 van de Drank-en Horecawet (DHW): leidinggevenden “mogen niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn”. In het Besluit eisen zedelijk gedrag DHW is deze eis nader uitgewerkt en aangevuld met nog andere eisen ten aanzien van het zedelijk gedrag van leidinggevenden. Als aan deze eisen niet wordt voldaan kan de (drank-en horeca)-vergunning worden geweigerd. (art. 27, lid 1a DHW)

Een dergelijke levensgedrag-weigeringsgrond in artikel 2:28 APV (Exploitatievergunning horecabedrijven) achten wij niet nodig. Voor horecabedrijven die op grond van artikel 2:28 APV een exploitatievergunning nodig hebben, geldt namelijk een strenge integriteitstoets, de zogeheten Bibob-toets. (Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, Besluit Bibob, collegebesluit 7-9-2004 nr. 2004/20387)

Op basis van een ingediend vragenformulier (art. 30 Wet Bibob) stelt de gemeente altijd eerst een eigen onderzoek in. Indien na dat eigen onderzoek nog twijfel bestaat, kan en zal het landelijk bureau Bibob worden ingeschakeld voor een advies omtrent de vergunningverlening. De gemeente past deze

(zware) toets consequent en strikt toe. Daardoor wordt vestiging van malafide horecaondernemers ontmoedigd en tegengegaan.

De Bibob-toets geldt niet voor alle horeca bedrijven. Het volgende overzicht laat zien voor welke horecabedrijven de Bibob-toets wel of niet geldt:

1. Alcoholverstrekkende bedrijven hebben een Drank-en Horecawet-vergunning nodig en een (horeca)exploitatievergunning op basis van artikel 2:28 APV. Voor deze bedrijven geldt altijd een integriteitstoets op grond van Wet Bibob. Ook dienen zij te voldoen aan de zedelijkheidseisen die de DHW stelt. In deze categorie vallen dus ook cafetaria's, snackbars e.d. als deze bier of wijn verstrekken.
2. Ook voor horecabedrijven die géén alcoholhoudende dranken verstrekken, maar toch exploitatievergunningplichtig zijn (bijv. cafetaria's/snackbars, grillrooms, shoarmazaken als deze géén alcohol verstrekken) geldt de Bibob-toets.
3. In de APV is een aantal horecabedrijven uitgezonderd van de verplichting een exploitatievergunning aan te vragen. (artikel 2:28, lid 7) Het betreft ondersteunende horeca-activiteiten, tearooms, ijssalons, hotels, pensions e.d. Deze bedrijven vallen niet onder de Wet Bibob en worden dus niet gescreend. Dat is geen probleem omdat ze niet tot de risicogroep behoren.
4. Voor alle duidelijkheid: Coffeeshops verstrekken geen alcohol, maar zijn wel exploitatievergunningplichtig (zie 2). Hoewel er geen coffeeshops in onze gemeente zijn toegestaan, is in voorkomende gevallen een integriteitstoets wel gewaarborgd op grond van de wet Bibob.

Een levensgedrag-weigeringsgrond opnemen in artikel 2:28 APV heeft in onze ogen geen toegevoegde waarde, nu voor de risicovolle horecabedrijven een bescherming tegen "verkeerd" levensgedrag voldoende is gewaarborgd door de wet Bibob.

Verklaring omtrent het gedrag

In de huidige APV en in het ontwerp van de nieuwe APV is opgenomen dat om een exploitatievergunning te krijgen een zogeheten verklaring omtrent het gedrag (VOG) moet worden overgelegd. (Artikel 2.3.1.2, derde lid, huidige APV en artikel 2:28 lid 8 ontwerp nieuwe APV)

Mede naar aanleiding van de zienswijze van de heer Kock hebben wij het nut en noodzaak van deze verklaring opnieuw bezien.

Zoals hiervoor uiteengezet, vallen horecabedrijven die alcoholhoudende dranken verstrekken onder de Drank- en Horecawet. In het kader van de Drank- en Horecawet dienen horecaexploitanten te voldoen aan zedelijkheidseisen en dienen zij een toets op grond van de Wet Bibob te ondergaan. Ook voor horecabedrijven die géén alcoholhoudende dranken verstrekken, maar toch exploitatievergunningplichtig zijn, geldt op grond van het lokale beleid de Bibob-toets. Raadpleging van het Justitieel Documentatieregister maakt hiervan deel uit. De toets die gedaan wordt om in aanmerking te komen voor een Verklaring omtrent het gedrag is eveneens het raadplegen van genoemd register (Het Bibob-onderzoek gaat overigens veel verder.) Het is overbodig om van de horeca-exploitant een VOG te vragen, terwijl van gemeentewege sowieso het Justitieel Documentatieregister wordt geraadpleegd. In het kader van deregulering en lastenverlichting voor de ondernemer kan deze eis dan ook komen te vervallen.

1.3 Conclusie

De zienswijze van de heer K. geeft dus geen aanleiding om het ontwerp van de APV aan te vullen met een levensgedrag-weigeringsgrond. Wel geeft de zienswijze mede aanleiding om niet langer een VOG te eisen bij de aanvraag om een exploitatievergunning.

2. Zienswijze over Hoofdstuk 4, Afdeling 3 Het bewaren van houtopstanden

2.1 Samenvatting

De heer Timmer heeft bezwaren tegen zowel de huidige als de nieuwe APV. Beide verordeningen staan hoge bomen toe in (kleine) voor- en achtertuinen. Ook is hoge beplanting toegestaan dicht bij de erfgrans. Gevolg is dat burens licht, zicht en zon worden ontnomen. De APV is daarmee ruimer dan de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek (BW).

Graag ziet hij dat de APV wordt aangepast en dat daarbij wordt aangesloten op het BW. Hij stelt voor richtlijnen in de APV op te nemen die bepalen “dat in kleine tuinen geen hoge bomen (...) aangeplant mogen worden en geen hoge beplanting binnen de gestelde afstand ten opzichte van de erfgrans”.

2.2 Reactie op de zienswijze

In het BW is het zogeheten burensrecht opgenomen. Dat regelt - kort gezegd - over en weer de verplichtingen en bevoegdheden van eigenaars van naburige erven. Zo is bepaald dat burens elkaar geen “onrechtmatige” hinder mogen bezorgen, zoals door het onthouden van licht (door bijvoorbeeld bomen). Óf sprake is van onrechtmatige hinder moet steeds worden vastgesteld met inachtneming van de regels over onrechtmatige daad, opgenomen in datzelfde BW. Bij geschillen hierover is het aan de burgerlijke rechter om hier een uitspraak over te doen.

Het is dan ook niet nodig en zelfs ongewenst dat een gemeente de regels over onrechtmatige hinder uit het BW overneemt in een eigen plaatselijke verordening. Aanpassen van de APV en aansluiten op het BW is dan ook niet aan de orde.

Anders dan bij het onderwerp onrechtmatige hinder sluit de huidige en nieuwe APV ten aanzien van het onderwerp ‘beplanting bij de erfgrans’ wel aan op het BW. Kort gezegd, moeten volgens het BW bomen op 2 meter van de erfgrans staan en heesters en heggen op 0,5 meter, “tenzij ingevolge een verordening of plaatselijke gewoonte een kleinere afstand is toegelaten”. (art. 5:42, lid 2 BW)

Van deze bevoegdheid om bij verordening kleinere afstanden te kiezen, maakt onze gemeente sinds jaar en dag gebruik. Onder verwijzing naar artikel 5:42 BW bepaalt de huidige en de nieuwe APV dat voor bomen een afstand van 0,5 meter geldt en voor heesters en heggen ‘nihil’. (artikel 4:10 K nieuw, 4.5.9 oud)

In de toelichting op de APV wordt daarover het volgende opgemerkt: “De in het Burgerlijk Wetboek gehanteerde maten gaven in het verleden soms aanleiding tot geschillen tussen burens. Met ‘nihil’ voor heggen en heesters is bedoeld deze natuurlijke manier van erfbegrenzing te beschermen en tot een normale standaard te maken. Vele bomen en heesters zullen door deze afstandsverkleining beter

beschermd, misschien wel gespaard worden. De kans op juridische verwickelingen in dit opzicht lijkt hiermee aanzienlijk teruggedrongen.”

(Overigens belanden burengeschillen over de afstand tot de erfgrans (uiteindelijk) ook bij de burgerlijke rechter. De uitspraak zal afhangen van de omstandigheden van het geval, maar ook van de verdere regels van het burencrecht en leerstukken zoals misbruik van bevoegdheid en verjaring.) Gelet op het verwoorde in de toelichting over de gekozen afstanden tot de erfgrans, zien wij ook op dit punt in de zienswijze van de heer Timmer geen aanleiding om de APV aan te passen.

De bepalingen over (het kappen van) bomen in de APV hebben overigens een heel ander doel. Hetgeen daarover in de toelichting is opgenomen, spreekt voor zichzelf:

“Het doel van de kapvoorschriften is het behoud van waardevolle bomen. Het begrip waardevol is niet te definiëren, maar van belang is de waarde uit een oogpunt van landschapsschoon, natuurschoon, stads- en dorpschoon en ook de waarde voor de leefbaarheid van een straat of buurt.

De kapvoorschriften houden in dat het verboden is waardevolle bomen te vellen zonder vergunning van het college (artikel 4:10 B). Ter bescherming van de zoeven genoemde belangen kan de vergunning worden geweigerd (artikel 4:10 D); weigeren is geen plicht.

Het behoud van waardevolle bomen moet worden afgewogen tegen andere belangen, zoals het belang van degene die tot velling wil overgaan. Worden waardevolle bomen illegaal gekapt of gaan zij door andere oorzaken ten gronde, dan kan een herplantplicht worden opgelegd (artikel 4:10 H). Ook is het mogelijk een onderhoudsplicht op te leggen als waardevolle bomen ernstig in het voortbestaan worden bedreigd. Ook hier moet belangenafweging plaatsvinden.

Over die afweging van belangen is inmiddels uitgebreide jurisprudentie ontstaan, die in het algemeen positief uitwerkt voor het behoud van bomen. Onder meer blijkt dat bomen niet zonder meer moeten wijken voor economische belangen, zoals het beter bewerkbaar zijn van akkers of het voorkomen van water- en voedselonttrekking of schaduwwerking. Bomen blijken wel dikwijls te moeten sneuvelen als er sprake is van ernstig gevaar voor omvallen of van overlast, bijvoorbeeld als gevolg van bladval, verstopping van rioleringen, vermindering bezonning of uitzicht. Bij verschillende uitspraken wordt overwogen dat de bomen nog gezond zijn en nog jaren mee kunnen, zodat zij mede om die reden kunnen worden gehandhaafd.”

2.3 Conclusie

De zienswijze van de heer Timmer geeft geen aanleiding om de voorgestelde bepalingen over het kappen van bomen (Hoofdstuk 4, Afdeling 3 Het bewaren van houtopstanden) aan te passen.

3. Zienswijze over art. 5:9 Parkeren van uitzichtbelemmerende voertuigen

3.1 Samenvatting

De aanvulling in de APV (= afstand van 2,5 meter) is niet wat mevrouw O. zich had voorgesteld van de aanpassing van de APV na overleg daarover met de gemeente. Om de verkeersveiligheid en de leefbaarheid te vergroten ziet zij het liefst dat Voorburg-Noord gevrijwaard wordt van geparkeerde grote voertuigen. Mevrouw O. heeft een aantal bezwaren tegen het voorgestelde ontwerp.

Geparkeerde grote voertuigen in Voorburg-Noord:

- belemmeren altijd het uitzicht, gelet op het stedenbouwkundige karakter van die wijk;
- mogen bij de meeste woningen in de wijk wel parkeren, want deze hebben een voortuin(tje), waardoor de afstand van voertuig tot gevel meer dan 2,5 meter bedraagt;
- belemmeren het uitzicht voor personenauto's die naast een groot voertuig geparkeerd staan en willen uitrijden. Ook belemmeren ze het uitzicht voor voetgangers/kinderen die willen oversteken, zeker als deze voertuigen op hoeken van straten zijn geparkeerd. (verkeersveiligheid);
- hangen door hun afmetingen ver over de stoep, die in Voorburg Noord meestal erg smal is. Daardoor belemmeren ze de doorgang voor mensen met rollators, scootmobiels, invalidenwagens, kinderwagens etc.

Tenslotte doet zij de gemeente het idee aan de hand om eigenaren/chauffeurs van regelmatig parkerende grote voertuigen een plaats te laten huren op het bijna gereed zijnde parkeerterrein in de Van Alphenstraat.

3.2 Reactie op de zienswijze

Naar aanleiding van de ingediende zienswijze heeft het college besloten eerst nader overleg te voeren met vertegenwoordigers van de wijk Voorburg Noord alvorens definitief te besluiten over artikel 5:9 APV. Het definitieve artikel 5:9 zal zodra mogelijk alsnog worden vastgesteld door een separate wijziging van de APV.

Bijlagen bij het Eindverslag van de inspraak:

1. **Zienswijze van de heer Kock**
2. **Zienswijze van de heer Timmer**
3. **Zienswijze van mevrouw Oosterveer**

Bijlage 1: Zienswijze van de heer Kock

Van: bart kock [...]

Verzonden: zondag 7 juni 2009 22:12

Aan: Algemene Email Gemeente Leidschendam-Voorburg

Onderwerp: reeds naar import kock Ontwerp APV

Opvolgingsmarkering: Opvolgen

Markeringsstatus: Rood

Geachte burgemeester,

Via uw website heb ik kennis genomen van de ontwerp-APV. Met deze email wil ik graag mijn zienswijze ten aanzien van dit ontwerp kenbaar maken, met name afdeling 8: toezicht op horecabedrijven.

Zoals u terecht in de toelichting meldt is de persoon van de horecaondernemer van groot belang voor de wijze van exploitatie van dat horecabedrijf, of het horecabedrijf overlast voor de woon- en leefomgeving veroorzaakt, en of er eventueel criminele activiteiten plaatsvinden. Daarom mis ik in artikel 2:28 APV een weigeringsgrond omtrent het levensgedrag van ondernemer en leidinggevende.

Uiteraard kan een toets omtrent het levensgedrag wel plaatsvinden indien het om een alcoholverstrekkend horecabedrijf gaat. Voorts kan bij twijfel een verklaring omtrent gedrag worden opgevraagd. Ik ben echter van mening dat dit niet afdoende is om de burgers van Leidschendam-Voorburg een zo veilig mogelijk woon- en leefklimaat te bieden. Ik zal uitleggen waarom.

De verklaring omtrent gedrag kan niet vergeleken worden met de toets die het college zelf kan uitvoeren op grond van de Drank- en Horecawet. Gelet op jurisprudentie behorende bij artikel 8 van deze wet heeft het college een eigen beoordelingsbevoegdheid ten aanzien van het levensgedrag, en mag verder worden gekeken dan de vijf jaar termijn die in de wet wordt genoemd. Tevens kunnen allerlei gedragingen worden meegenomen, het betreft niet alleen veroordelingen die genoemd worden in het Besluit eisen zedelijk gedrag. Tevens hoeft het geen veroordelingen te betreffen. Ik ga er vanuit dat binnen onze gemeente al een organisatie is opgetuigd om een dergelijke toets uit te voeren.

De ervaring leert dat de VOG-toets veel beperkter is, en geen garantie is dat een leidinggevende/horecaondernemer zich werkelijk, en niet alleen op papier, goed genoeg heeft gedragen om in aanmerking te komen voor een horecavergunning op basis van gemeentelijke regelgeving. De burger dient beter beschermd te worden.

Daarnaast, coffeeshops vallen, getuige APV en toelichting, ook onder deze regelgeving. Met name in deze sector, die per definitie crimineel is, moeten ondernemers van uitstekend gedrag zijn. De gemeente beschikt niet over een dergelijk beleid, al zijn er partijen die geen bezwaar hebben tegen de komst van een coffeeshop.

Uiteraard biedt de APV een grondslag om een BIBOB-toets uit te voeren. Een doel van deze nieuwe APV is lastenverlichting voor burgers te realiseren. Het zal u echter bekend zijn dat een BIBOB-toets vaak langer dan zes maanden in beslag neemt. Veel ondernemers kunnen een dergelijke lange periode zonder inkomen niet bolwerken. Denkt u ook aan uw eigen organisatie: een dergelijke toets is arbeidsintensief, en is derhalve kostbaar voor de burger. Zou het daarom niet beter zijn om op eenvoudigere wijze, ongeschikte ondernemers en leidinggevende te kunnen weigeren?

Ik ben van mening, dat de door mij geschetste problematiek op de volgende wijze kan worden aangepakt:

- In de APV worden een weigeringsgrond met betrekking tot het levensgedrag voor ondernemers en leidinggevenden van horecabedrijven opgenomen.
- Hierbij wordt uitgegaan van de regeling op basis van de Drank- en Horecawet.
- In samenwerking met politie en het (Centraal Justitieel Documentatieregister, indien u bevoegd bent om informatie daar op te vragen) wordt de toets uitgevoerd.
- Ik denk dat de burger hierdoor beter beschermt is tegen uitwassen in de horeca.
- Er zal bij twijfel minder vaak een BIBOB-toets nodig zijn, omdat het levensgedrag reeds een reguliere weigeringsgrond is, waardoor een BIBOB-toets achterwege moet blijven.
- U bespaart kosten.

Ik zie derhalve een aantal grote voordelen: burgers worden beter beschermd, u belast bonafide ondernemers niet onnodig, en u voorkomt onnodige BIBOB-toetsen met bijbehorende juridische risico's.

Graag ontvang ik een ontvangstbevestiging van deze e-mail. Ik ga er vanuit dat mijn zienswijze betrokken wordt bij de besluitvorming en dat ik een inhoudelijk reactie ontvang en/of dat ik anderszins geïnformeerd wordt op welke wijze verdere besluitvorming plaatsvindt en hoe mijn zienswijze betrokken is.

Mocht u nog vragen hebben, dan hoor ik dat graag.

Met vriendelijke groet,

Bart Kock
Van Halewijnlaan 467
2274 TP VOORBURG

Bijlage 2: Zienswijze van de heer Timmer

Van: familie timmer [.....]

Verzonden: woensdag 1 juli 2009 22:33

Aan: Algemene Email Gemeente Leidschendam-Voorburg

Onderwerp: reeds naar import Timmer inspraakreactie nieuwe APV - bezwaar
Geachte heer Toebes/mevrouw Bos,

Het is me niet gelukt Uw ontwerp APV via Uw site te down-loaden. Zowel op de trefwoorden A.P.V. of algemene politieverordening of bij verordeningen lukte het niet de ontwerp-verordening in te zien.

Ik maak bij deze bezwaar tegen de huidige en nieuwe APV die beknopt in de krant is weergegeven. Met name gaat mijn bezwaar over de afstand, hoogte van aangeplante/te planten bomen en andere beplanting ten opzichte van de erfgrans in voor- en achtertuinen. De huidige verordening van de gemeente Leidschendam is ruimer dan de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek.

Graag bij Uw huidige aanpassing aansluiting zoeken bij de desbetreffende bepalingen van het Burgerlijk Wetboek. Nus is het redelijk vrij wat er binnen de erfgrans met de buren wordt aangeplant. Geen hoge bomen planten in te kleine achter- en voortuinen met overlast voor buren van aangrenzende percelen.

We wonen nu 16 jaar in een nieuwbouwwijk en werden verrast dat buren begonnen in een kleine voor- en achtertuin met de aanplant van berkebomen (nu hoger dan de tweede verdieping) en een al redelijk grote beukeboom en ook hoge beplanting. Het gevolg is o.m. dat er in onze tuin die normaal op het terras zon heeft tot 20.30 uur er uren eerder al alleen schaduw is. Delen van de tuin krijgen ook eerder op de dag al geen zon meer. In de voortuin op het noordoosten is er ook op grote delen van de tuin geen zon/licht.

Je ziet dat er in Leidschendam vele plaatsen zijn waar de buren voor wat betreft de overlast door hoge beplanting volgend zijn aan hun buren.

Daarom graag Uw APV voor wat betreft de beplanting aanpassen aan de bepalingen van het B.W.. Ook voor de voortuinen.

Licht, zicht en zon ontnemen door hoge bomen/beplanting (en ook vaak nog eens op de erfgrans) is vervelend en is nu op basis van de APV is toegestaan.

Als er nu een hoge boom geplant is en een andere buur maakt bezwaar tegen het kappen, dan kan dit alsnog bij een belangenafweging sneuvelen als de tuin 125 m2 is. Daarom richtlijnen opnemen dat in kleine tuinen geen hoge bomen/beplanting aangeplant mogen worden en geen hoge beplanting binnen de gestelde afstand ten opzichte van de erfgrans. Nu kunnen in een voortuin ook hoge schuttingen/hoge heg komen.

In afwachting van Uw bevestiging van deze inspraakreactie en inhoudelijk antwoord,

vriendelijke groet,

A. Timmer

't Breede Weer 14

2265 EH Leidschendam

Bijlage 3: Zienswijze van mevrouw Oosterveer

Inspraak nieuwe APV
Gemeente Leidschendam-Voorburg
t.a.v. Bestuurlijke en Juridische Zaken Postbus 905
2270 AX Voorburg.

Voorburg, 25 juni 2009.

Aan het College van B. en W. gemeente Leidschendam-Voorburg

ZIENSWIJZE AANGEPASTE APV artikel 5.9

Het aangevulde APV artikel 5.9 houdt in dat een voertuig, hoger dan 2 meter en/of langer dan 6 meter niet dichters dan 2.5 meter **vanaf** de **gevel** van een woning mag staan. Dit soort voertuigen worden met regelmaat in de week-enden en avonden voor woningen gestald.

De meeste woningen in Voorburg Noord hebben een voortuin(tje) en is artikel 5.9 dan niet van toepassing (vanaf de gevel 2.5 meter afstand wordt dan niet gehaald) en kunnen grote voertuigen wél voor deze woningen staan. Het uitzicht van de parterre-bewoners wordt niet alleen door die grote voertuigen belemmerd maar er komt ook minder daglicht in de woning. (voortuintjes zijn meestal erg klein en de stoepen smal).

Artikel 5.9 heeft dus voor Voorburg Noord **geen toegevoegde waarde**.

De meeste woningen in Voorburg Noord zijn namelijk gebouwd omstreeks 1930. In die tijd waren er weinig auto's. Stedebouwkundig gezien is deze wijk absoluut niet geschikt voor voertuigen hoger dan 2 meter en/of langer dan 6 meter.

Grote voertuigen zijn in deze wijk ALTIJD uitzicht belemmerend (zie artikel 5.1.8). Verschil van interpretatie (door de parkeerwachters) kan dit artikel oproepen.

Daar komt nog bij dat, indien een personenauto naast zo'n gevaarte staat geparkeerd, het uitrijden vanuit een parkeervak onveilig is. Immers, men kan het aankomend verkeer pas waarnemen als de achterhelft van de auto reeds midden op de rijbaan staat.

Voor voetgangers/kinderen is bij het oversteken deze situatie ook uitzichtbelemmerend en zeker als grote voertuigen regelmatig op de hoeken van de straten/lanen zijn gestald. (komt regelmatig voor). Het aangevulde artikel 5.9 draagt ook niet bij aan de verkeersveiligheid. Eveneens hangen deze voertuigen vanwege de afmetingen ver over de stoep (die in deze wijk meestal erg smal is) en is belemmerend voor mensen met rollators, scootmobiels, invalidewagens, kinderwagens enz.

Het is bekend dat het een gemeente is toegestaan zelf de verordeningen te bepalen. Elke gemeente heeft specifieke omstandigheden die tot aanpassing van verordeningen kan leiden. Het zou het College sieren om in de gemeente Leidschendam-Voorburg een verordening als genoemd dusdanig aan te passen dat de verkeersveiligheid en de leefbaarheid van de bewoners ten goede komt. (zie uw bijgaande notitie van 4 juni 2009).

Dit is te bereiken door Voorburg Noord te vrij waren van grote voertuigen.

Het verzoek is dan ook om de eigenaren/chauffeurs van de regelmatig geparkeerde grote voertuigen een plaats te laten huren op het bijna gereed zijnde parkeerterrein in de Van Alphenstraat. Indien de APV volgens bovengenoemd verzoek wordt aangepast, kunnen bekeuringen plaatsvinden en zal deze overlast spoedig ten einde zijn.

Een bericht vanuit de gemeente heeft duidelijk gemaakt dat de politie en het service-centrum geen adressen (via mij aangedragen foto's met kentekens) mogen verstrekken. Een brief van de gemeente achter de ruitenwisser van grote voertuigen met het verzoek op genoemd parkeerterrein een plaats te huren, zou een goed alternatief kunnen zijn.

In een eerder stadium hebben Ap de Heus en ondergetekende een gesprek gehad over deze problematiek met betrokken ambtenaren op het stadhuis.

Op 4 maart j.l. heeft ondergetekende wederom een gesprek gehad met betrokken ambtenaren en wethouder Beimers. In dat gesprek heb ik gevraagd om de APV aan te passen c.q. te wijzigen. Artikel 5.1.8 is namelijk vatbaar voor verschillende interpretaties voor de parkeerwachten.

Het gesprek werd aan beide kanten als constructief ervaren en was de verwachting op verbetering hoog gespannen.

Bij beide gesprekken is een compilatie op een CD-R aangeleverd met foto's en kentekens van grote geparkeerde voertuigen in genoemde wijk. Eveneens zijn vele mails, notities e.d. over en weer gestuurd.

Gezien de tekst van de aangedragen aanvulling van artikel 5.9 blijkt de boodschap toch niet goed te zijn overgekomen.

Gezien hetgeen in de meegestuurde bijlage staat vermeld (notitie van de gemeente dcl. 4 juni 2009) is te constateren dat het voorgestelde in 5.9 niet tot het gewenste resultaat zal leiden.

Uw bericht met een adequate oplossing voor de in deze brief genoemde problemen zie ik met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,
Mw. M.Th.I. Oosterveer
Van de Wateringelaan 205
2274 CG Voorburg.

Bijlage: notitie 04-06-09

4 juni 2009 - Leidschendam-Voorburg krijgt in het najaar een nieuwe, geheel herziene Algemene Plaatselijke Verordening Leidschendam-Voorburg (APV). Het college heeft daarvoor op 26 mei een ontwerpverordening vastgesteld.

De herziening van de APV is vooral bedoeld om de administratieve lasten voor burgers, bedrijven en de gemeente zelf te verminderen. Daarom is de tekst van de huidige verordening verbeterd. Artikelen zijn vereenvoudigd of geschrapt. En er is voortaan minder vaak een vergunning nodig.

Artikel 5.1.7 Parkeren van grote voertuigen

Algemeen

In gemeentelijke kring wordt het meer en meer als noodzakelijk ervaren dat het parkeren van grote voertuigen — in het bijzonder vrachtwagens — op wegen in de stadscentra en in de woonwijken zoveel mogelijk wordt tegengegaan. Maatschappelijk gezien is er een tendens waarneembaar dat dit parkeren wordt ondervonden als misbruik van de weg. De gevaren en inconveniënten die deze parkeergedragingen kunnen opleveren, zijn velerlei:

onvoldoende opvallen bij schemer en duisternis van geparkeerde vrachtwagens, onvoldoende zichtbaarheid van tussen of achter deze voertuigen spelende kinderen, buitensporige inbeslagneming van de schaarse parkeerruimte, belemmering van het uitzicht vanuit de woning, afbreuk aan het uiterlijk aanzien der gemeente enz. Op den duur zal het parkeren van grote voertuigen dan ook niet meer dienen te geschieden op wegen binnen de bebouwde kom, althans niet op die wegen binnen de bebouwde kom, welke gelegen zijn in het centrum of in de woonwijken. Uit de jurisprudentie kan worden opgemaakt, dat ook volgens de Hoge Raad het parkeren van vrachtwagens in woonwijken enz., bezien tegen de achtergrond van de recente verkeersomstandigheden en maatschappelijke inzichten, niet (meer) redelijkerwijze als 'normaal' verkeer kan worden beschouwd. De artikelen 5.1.7 en 5.1.8 bevatten regels waarmee het parkeren van grote voertuigen, voor zover dit excessief is, kan worden tegengegaan.